

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 003578 18 Кв 7
Бања Лука, 06.9.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњиченог С.Б. и др., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о приједлогу Окружног јавног тужилаштва у Источном Сарајеву број Т17 0 КТ 0009720 18 од 03.9.2018. године, за продужење притвора против осумњиченог С.Б., након изјашњења поводом тог приједлога осумњиченог и његовог браниоца, адвоката Б.М. из И.С., дана 06.9.2018. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

На основу члана 200. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске, продужава се притвор према осумњиченом С.Б., за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по овом рјешењу може трајати најдуже до 08.11.2018. године до 13,20 часова.

О б р а з л о ж е њ е

Окружно јавно тужилаштво у Источном Сарајеву (у даљем тексту: тужилац), у смислу одредбе члана 200. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), поднијело је овом суду приједлог за продужење притвора против осумњиченог С.Б. за још 3 (три) мјесеца, против кога се, код тог тужилаштва, води истрага због постојања основане сумње да је починио кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС).

Продужење притвора се предлаже из разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

На рочишту за изјашњење, поводом приједлога тужиоца, одржаног дана 04.9.2018. године пред Окружним судом у Источном Сарајеву, у смислу члана 200. став 5. ЗКП РС, тужилац Х.В. је у цијелости остала код поднесеног приједлога за продужење притвора од 03.9.2018. године, док је бранилац осумњиченог изјавио противљење приједлогу тужиоца за продужење притвора. Оспорио је основаност приједлога, како у погледу постојања основане сумње као законског услова примјене мјере притвора, тако и постојања посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС. Предложио је да се

приједлог за продужење притвора одбије, а осумњичени се сагласио са излагањем свог браниоца.

Размотривши приједлог за продужење притвора, доказе и списе истражног предмета, на којима се приједлог заснива, као и изјашњење одбране поводом приједлога, овај суд је одлучио као у изреци овог рјешења, из сљедећих разлога:

Постојање основане сумње да је осумњичени С.Б., починио кривично дјело за које се истрага спроводи, је утврђивано и образлагано приликом доношења рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву о одређивању притвора од 24.5.2018. године и продужењу притвора од 05.7.2018. године. Од времена доношења тих рјешења па до данас, није доведена у питање правилност чињеничних закључака на којима су ова рјешења заснована. Оцјеном свих, до сада прикупљених доказа, који су достављени суду уз приједлог за продужење притвора, како појединачно сваког доказа, тако и доводећи их у међусобну везу, овај суд утврђује да и даље постоји основана сумња да је осумњичени извршио кривично дјело за које се истрага спроводи.

Наиме, из садржаја пресретнутих телефонских разговора, прибављених спровођењем посебних истражних радњи надзора и техничког снимања телекомуникација из члана 234. став 1. тачка а) ЗКП РС, произилази основана сумња да је осумњичени С.Б., у временском периоду, релевантном из наредбе о спровођењу истраге (од мјесеца фебруара до маја 2018. године), био у сталној телефонској комуникацији са осумњиченим М.С. (коме је продужен притвор рјешењем овог суда од 16.8.2018. године), те са другим осумњиченим лицима, у циљу набављања и даље продаје опојне дроге. Начин њихове комуникације, уз коришћење жаргонских и шифрованих израза, потврђују основану сумњу да се њихова међусобна комуникација одвија у циљу набављања и даље продаје опојне дроге. Тако у садржају транскрипта ова два осумњичена (ознаке ИИД 195), спомињу треће лице и у разговору истог означавају као “матори”, затим користе изразе “јави кад овај “мој” крене у та “дрва..” (транскрипт број ИИД 206), те шифровано говоре “...гори брате јуче, цијели дан ме јуре, људи питају за обадвије дјевојке (ИИД 207) или када наводе “јави кад крене, човјек спреман, људи ме убише зову, остати не могу жив, хоће обје да пију (ИИД 211). Када се наведени садржаји разговора између осумњичених С.Б. и М.С. (код кога су, приликом претреса куће пронађени и привремено одузети: дигитална вага, ПВЦ кесице са траговима прашкасте материје која асоцира на опојну дрогу, 10 мобилних телефона са већим бројем СИМ картица), доведу у међусобну везу, несумњиво произилази да, у овој фази истраге, постоји довољно доказа који потврђују закључак да и даље постоји основана сумња да је осумњичени С.Б., извршио кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. КЗ РС, чиме је испуњен законски услов за одређивање, односно, продужење притвора из члана 197. став 1. ЗКП РС.

Надаље, по оцјени овог суда, притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, утврђен ранијим рјешењима о одређивању и продужењу притвора, и даље постоји.

Наиме, овај суд прихвата образложење које тужилац даје у приједлогу, да постоји основана бојазан да ће осумњичени С.Б., уколико се нађе на слободи, ометати кривични поступак утицајем на свједоке или саучеснике. Та лица, у односу на која постоји колузиона опасност, нису одређена по личним подацима (именом и презименом), али су одређени као лица из круга оних који су остваривали комуникацију путем пресретнутих телефонских разговора са осумњиченим С.Б. и другим осумњиченим лицима. На то посебно указују садржаји приложених транскрипта, обзиром да тужилац још увијек располаже само са надимцима тих лица (као што су „дебели“, „сиједи“, „матори“, „мој човјек“ и слично), јер вјештачење одузетих мобилних телефона, који су кориштени у међусобној комуникацији, а за које постоји основана сумња да се ради о комуникацији са саучесницима и другим лицима у циљу набавке и даље продаје опојне дроге, још увијек није завршено, што и јесте циљ даљег тока истраге. Управо ове околности у повезаности са садржајем пресретнутих разговора, говори о комплексности понашања осумњиченог, па и у циљу скривања инкриминисаног дјеловања од органа гоњења, које предузима у континуитету и у дужем временском периоду, те на подручју више општина у Републици Српској и, управо, такво понашање у повезаности са законом прописаном казном за кривично дјело за које се истрага спроводи, указује да би боравком на слободи осумњичени С.Б., утицао на саучеснике и свједоке и тиме омео ток истраге.

С обзиром на све наведено, испуњени су и услови за продужење притвора по основу члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Надаље, сложеност поступка истраге, посматрано с аспекта доказног материјала који је до сада прибављен и кога је нужно у даљем току истраге прибавити, аргументи тужиоца којима се поткрепљује приједлог за продужење притвора, те тежини кривичног дјела за које се истрага спроводи, по оцјени овог суда, јесу околности које представљају нарочито важне разлоге у смислу члана 200. став 3. ЗКП РС, уз постојање напријед утврђеног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Законска могућност продужења притвора преко три мјесеца у фази истраге, поред постојања неког од разлога за притвор из одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС, условљава се и тежином кривичног дјела, посматрано кроз запријећену казну (прецизирано на кривично дјело за које се може изрећи казна затвора десет година или тежа казна) и постојањем нарочито важних разлога који оправдавају продужење притвора преко три мјесеца.

У конкретном предмету, остварен је законски услов за продужење притвора, који се огледа у тежини дјела обзиром на запријећену казну за кривично дјело за које се води истрага, а нарочито важни разлози, као један од кумулативно прописаних услова за продужење притвора преко три мјесеца у фази истраге, се манифестују у сложености поступка истраге, посматрано са аспекта доказног материјала кога је нужно у даљем току истраге прибавити.

Имајући у виду одредбу члана 196. став 4. ЗКП РС, према којој трајање притвора мора бити сведено на најкраће нужно вријеме, те да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку да поступају са посебном

хитношћу, приједлог тужиоца у том правцу, те обим и карактер истражних радњи које је потребно обавити у даљем току истраге, овај суд налази објективним да је продужење притвора у трајању од 2 (два) мјесеца, довољан период у коме ће се довршити истрага.

Обзиром на све напријед изложено, одлучено је као у изреци овог рјешења, на основу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

ПОУКА: Против овог рјешења дозвољена је жалба у року од три дана по пријему рјешења, вијећу овога суда у другом саставу. Жалба не задржава извршење рјешења.

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић